

Spelglädje och dans i Sorunda

Det var folksamt och klädgrant i Sorunda i söndags för det var hembygd dag och spelmansstämman hela långa dagen. Det var gudstjänst i den präktiga medeltidskyrkan med de märkliga småtornen och spelmännen gav den genuint folkliga inramningen med ett par brudmarscher.

I parken till prästgården spelades fiol. Folket satt bland fruktträd och tombofaständ och hörde dansare och spelare närma sig genom byn.

När orken började tryta drog man sig ner till bygdegården för att dansa.

Se sidan fyra

FOTO: LARS GROTH

DN Onsdagen den 14 juni 1972

Hela långa söndan i Sorunda Fiol bland fruktträden

Det var folksamt och klädgrant i Sorunda i söndags, för det var hembygd dag och spelmansstämman hela långa dagen. Det började redan med gudstjänsten i den präktiga medeltidskyrkan med de märkliga småtornen, där kyrkoherde Lennart Melin predikade för en kanske trehundrahövudd församling. Södertörnsvartetten sjöng Buxtehude och Waldemar Ahlén och spelmännen gav den genuint folkliga inramningen med ett par brudmarscher efter Sorundahandlaren Carl Arvid Rosenberg, Sundsta.

Sen fortsatte församlingen med kyrkkaffe i bygdegården, där gästerna frostades med Sorundafärta, som är färdigt alldeles särdeles inte bara för att receptet är så hemligt att hemligare finns inte.

Spelmansstämman hölls i parken till prästgården, där folket fylkade sig i godan ro på bänkar bland fruktträd, tombofaständ och serveingsbord. Det kändes riktigt gott att bara sitta där i försommargrönkan och höra spelmän och folkdansare närma sig genom byn och sen ta festplatsen i besittning för många timmar framåt.

Sorunda har självvallet sina spelmän i det förlutna, som får lite extra PR såna här dagar. En är Petter Olsson i Vimossa, som blev ihågkommen med en vals på förstämnd fiol, dvs med instrumentet omstämt för att göra finpersättningen lättare när tonarten krånglar till. Sämt var vanligt förr när tekniken inte ville ricka i nävar som hade grövre ting än felor att grabba tag i till vardags.

Nu var det spelmansordföranden Arne Blomberg själv tillsammans med Ture Enberg som spelade upp den. I fortsättningen hanns med både Hälsingegästspel på klarinetten av Bengt Magnusson, flera somliga inslag av Södertörnsvartetten och så förstas dans på gröna äng — av Sorunda ungdomsanslag, som svängde om till låtar som ett par av traktens ynglingar släppte loss.

När orken började tryta bland publik och spelmän drog man sig ner till bygdegården igen. I tåten för spelmännen går Gustaf Weiter (ovan), Arthur Karlsson (t h), Sorunda, var en av de aktiva på spelmansstämman i Sorunda.

När orken började tryta bland publik och spelmän drogs sig flertalet ner till Bydegården igen — den här gången för platt samkväm och allmän dans tills det började kvällas.

FOTO: SAM STÄDNER